

«Секуляризація – це спосіб життя сучасної людини, яка, за словами св. Папи Івана Павла II, живе так, ніби Бога не існує». Про це сказав Блаженніший Святослав, Глава УГКЦ, на одній із зустрічей з студентами. І справді, поглянувши на сучасний світ, побачимо, що дуже багато людей вибирають саме такий стиль життя. Життя, в якому Бог далеко не на першому місці, витіснений різноманітними життєвими турботами чи матеріальними речами. І такий стан є згубним не лише для окремої людини, а й для цілого суспільства, яке без Бога просто немає майбутнього. Тому матеріали чергового номеру семінарійного релігійно-суспільного часопису «Слово» ми присвятили роздумам над тим, якою має бути позиція християнина у секуляризованому суспільстві.

Тема номеру:

Номер традиційно відкриває стаття ректора семінарії о Мирона Бендика, який цього разу пояснює зміст поняття «секуляризація», а також окреслює її наслідки для людського суспільства («Віддайте кесареві кесарево...»). Тарас Жеплінський аналізує ще одне явище, з яким стикається кожна людина у сучасному світі – глобалізацію («Так глобалізації! Однак з Христом чи без?»). Юрій Шумик намагатиметься дати відповідь на запитання «Чи існує конфлікт між вірою і наукою?». Людина, яка відходить від Бога, прагне компенсувати природне прагнення до Нього, шукаючи заміник у матеріальному світі. Які ці замітники і в чому їх небезпека – розповість Володимир Литвин у статті «Сучасні замітники Бога». Ще одне поширене сьогодні явище – номінальне християнство – стан, коли зовнішня «побожність» прикриває пустку в душі. Симптоми такого стану, причини появи і шляхи подолання читач знайде в статті Олега Шагали «Душе моя! Вставай, чому спиш?». Щоб уберегтись від небезпек, які чатують на людину у секуляризованому світі, потрібно перш за все бути добрим християнином. На це мають звернути особливу увагу батьки, які бажаючи дитині добра, просто зобов'язані виховати її по-християнськи. Василь Салій у статті «Християнське виховання дитини» вказує на що слід звертати увагу у виховному процесі щоб виховати добру дитину.

На гранях часу:

Цього разу редколегія часопису взяла інтерв'ю у відомого шоумена та телеведучого Сергія Приули, який поділився своїми думками стосовно волонтерства, війни на Сході України, заторкнувши також релігійну проблематику. У 2017 році Василіянський Чин святого Йосафата святкує 400-ліття від свого заснування. У статті Андрія Лоїша читач ознайомиться з основними віхами історії ЧСВВ та сучасним станом василіянського чернецтва в Україні та світі. Андрій Витівський дасть відповідь на запитання «Як християнинові реагувати на компрометуючі відео зі священнослужителями?». Про проблему самогубств у рубриці Слово до молоді розповість Євген Карпінець («Декілька слів про смерть Юди – самогубство»). Володимир Тухлян продемонструє життєвий шлях св. Едити Штайн, на прикладі якої можемо побачити могутню дію Божої благодаті, що просвічує найглибший морок невіруючої душі і притягає її до Себе («Едита Штайн: від атеїзму до святості»). Андрій Нискогуз запропонує читачу роздумати над книгою Томаша Галіка «Терпеливість з Богом» («Євангеліє Закхея»), а Ігор Бриндак проаналізує фільм «Пурпуровий первоцвіт» («Первоцвіт, який рятував людські життя»).

Подих скинії:

У рубриці Святе Письмо Роман Садовий продемонструє приклади секуляризму і його згубних наслідків у Біблії («Секуляризм в біблійній історії спасіння»). Юрій Мисів спробує подивитись на феномен секуляризму через літургійну призму («Богослужіння та секуляризм»). Отець Олег Чупа покаже різницю між сповіддю чи духовною розмовою і сеансом у психолога та покаже переваги сповіді, яка єднає нас з Богом («Сповідальниця чи психологічна порадиця»).

Семінарія:

Цього року семінарію покидає черговий 6 курс. На прохання редколегії брати-випускники поділились з читачами своїми враженнями від семінарійної формації та планами на майбутнє. Завершується номер традиційно «Літописом» семінарійних подій та призовим кросвордом.